



Lastniki in "lastniki" (2)

Večer, 17. 3. 2011

Morda je malce "nehigienično", če jaz, sicer prav tako "zapriseženi večerovec, že upokojen", in hkrati prijatelj Mirka Lorencija, hvalim njegov članek "o Večeru", a to enostavno moram. Njegovo četrtkovo pisanje pod gornjim naslovom in v naši "oldtimerski" rubriki Žlehtno, a žlahtno tudi jaz podpišem z obema rokama od a do ž.

Večeru čestitam, da mu je kljub vsem peripetijam uspelo ustvariti mlado generacijo, ki nam je, predhodnikom, v ponos. Čestitam mu, ker se mu je kljub vsem silnim preturbacijam in izčrpanju uspelo obdržati nad vodo. Ob tem naj omenim, da se mi zdi skrajno neumestna in neko-rektna izjava direktorja našega lastnika Dela Jurija Giacomellija, češ da ima Delo z Večerom samo stroške. Figo pasjo! Ni res! Koliko pa je Delo kot lastnik od Večera prejelo konec lanskega leta denarja iz naslova dividend!? Milijon, dva, tri? Obelodanite to, g. Giacomelli, pa se lahko pogovarjajmo dalje. Večer Delu pomaga, podpira ga, Delo pa v Večer prav nič ne vlaga. Rečeno drugače: Delo ta hip izčrpa svojega konkurenta Večer! Če in zakaj mora odplačevati kredite neke investicije, je pa druga stvar.

Še bolj me čudi v omenjenem članku navedena izjava Franca Kanglerja (zanj bolje, da je ne ponavljam). Ni prav on v imenu "nacionalnega interesa" Pivovarni Zlatorog držal svečo pri prevzemu Uniona!? Ni stal ob boku Bošku Šrotu, ko se je razšopiril, uničil med drugim razvoj Radenske, kupil s slamatim denarjem za hipnega "botra" Janeza Janšo še Delo in Večer, na kar še zdaj poka po vseh šivih? In da o omenjenem dr. Jožetu Glogovšku tudi ne zgubljam besed: on svoje politične

dolgove poravnava na lokalni ravni, najbrž tudi kot nadzornik MOM in Kanglerja, a veliko zadev ostaja še odprtih. Pravzaprav kot mali delničar sploh ne vem, kdaj in kako je bil prevzem Večera obelodanjen, predvsem pa, ali je sploh kdaj bil. A to bo najbrž kdaj vendarle razkrito in primerno sankcionirano s pravne plati, ko se bo razvozlat ves silni klopčič rabot, ki ga simbolizira Boško Šrot.

Pozivam bralce Večera, da našega časopisa ne dajo kar tako v sumljive roke, pa tudi Mariborčane, saj je ČZP Večer ena redkih družb, ki v tem mestu še deluje in je zanj posebnega gospodarskega in ne nazadnje tudi kulturnega pomena. Enak poziv velja kulturnemu ministrstvu in celotni vladi, saj so lahko takšni prevzemi, kot je načrtovani, zgolj v interesu posameznikov in nekih ozkih političnogospodarskih navez, ne pa državljanov SR Slovenije, še tistih ne, ki za "neki mariborski" Večer niso niti slišali.

Srečko Niedorfer, Maribor